

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
Stare Drzewce

1. Nazwa

RESTAURACJA (D. BUDYNEK MIESZKALNY)

2. Czas powstania

pocz. XX w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

**Stare Drzewce 47
67-407 Szlichtyngowa**

5. Przynależność administracyjna
województwo **lubuskie**

powiat **wschowski**

gmina **Szlichtyngowa**

6. Formy ochrony

Ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie wsi Stare Drzewce, Nowe Drzewce, i Małe Drzewce (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dn. 12 lutego 2021 r., poz. 418).



Widok na elewację południową.

8. Historia, opis i wartości

Historia.

Najstarsza wzmianka o wsi pochodzi z 1300 r. Za czasów władców śląskich na ziemi wschowskiej osiadł możny ród Kotwiczów, Do nich, obok wielu wiosek, należały również Drzewce. Ostatni z Kotwiczów, w ramach wymiany oddał w 1496 r. majątność Drzewce Michałowi Nosticzowi, W rękach Nostyczów Drzewce pozostawały przez parę wieków. W połowie XIX wieku rodzina Nosticzów wyemigrowała do Drezna linia drezdeńską wymarła w latach 70-tych. W 1846 r. właścicielem Drzewców jest rodzina Drzewieckich, Miejscowość podzielona na cztery części: Górna, Dolna, Średnia i Nowa - pozostawała częściowa w rękach opolskich: Górne - Dihring, Średnie - Ksawery Zakrzewski. Dolne - H, Perkiewicz, W czasie I wojny światowej Stare Drzewce / Górne / znajdowały się w rękach Jerzego Nowaka.

Opis.

Budynek usytuowany w zachodniej części wsi, równolegle do drogi po jej północnej stronie. Piętrowy z użytkowym poddaszem, nakryty dachem trójspadowym z pokryciem z dachówki ceramicznej karpieńki. Murowany z cegły silikatowej i otynkowany. Do elewacji wschodniej przylega parterowa dobudówka, nakryta dachem pulpitowym. Elewacja frontowa – południowa, nie symetryczna, siedmioosiowa w partii przyziemia. Wejście do budynku poprzedzone zostało parterowym, trójosiowym murowanym, gankiem nakrytym dachem dwu spadowym z pokryciem papowym. Nad nim w partii poddasza umieszczono dwuosiowy, trójkątny szczyt, podkreślony sterczynami narożnymi. Trzy skrajne osi od strony wschodniej przeprute zostały dużymi otworami zamkniętymi łukiem pełnym. Dwa z nich stanowią okna, natomiast w środkowym umieszczono dwuskrzydłowe drzwi z nadświetlem wypełnionym szkleniem witrażowym.

Wartości.

Obiekt prezentuje wartości zabytkowe, wartość historyczną i naukową. Jest przykładem mieszkalnej zabudowy wiejskiej z początku XX wieku.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania.

Obiekt zachowany w historycznej bryle, kubaturze, wraz z kształtem dachu i otworów okiennych i drzwiowych. Zachowana historyczna kompozycja, artykulacja elewacji, proporcje oraz stolarki okienne. Budynek z zachowaniem krycia z dachówki ceramicznej karpieńki, wymaga przeprowadzenia kapitalnego remontu zarówno elewacji, dachu jak i otworów okiennych i drzwiowych.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Ochronie konserwatorskiej podlega kompozycja, bryła obiektu, gabaryty, artykulacja elewacji oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznej kolorystyki i materiałów tynkarskich. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji frontowej budynku. Należy prowadzić systematyczną kontrolę stanu zachowania pokrycia dachowego, udrażniać system odprowadzania wód opadowych.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Bartosz Idryjan

20.09.2021r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków